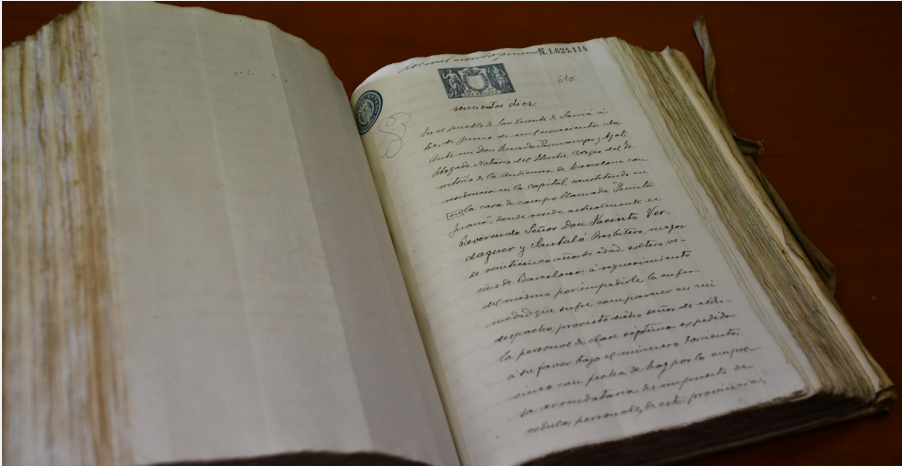

PODER DONAT PEL POETA JACINT VERDAGUER I SANTALÓ A DIVERSES PERSONES PER TAL QUE PUGUIN ADMINISTRAR ELS SEUS BÉNS I ELS DRETS DE LES SEVES OBRES LITERÀRIES

Arxiu Històric de Protocols de Barcelona, Ricard Permanyer i Ayats, Segunda parte del protocolo, 1902, abril, 1 – 1902, juny, 30, f. 2.115r-2.118r (AHPB, 1403/79).

EL DOCUMENT (1)

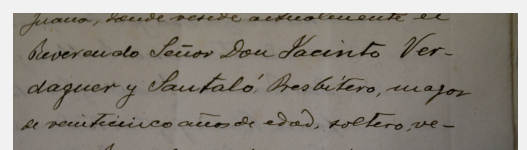
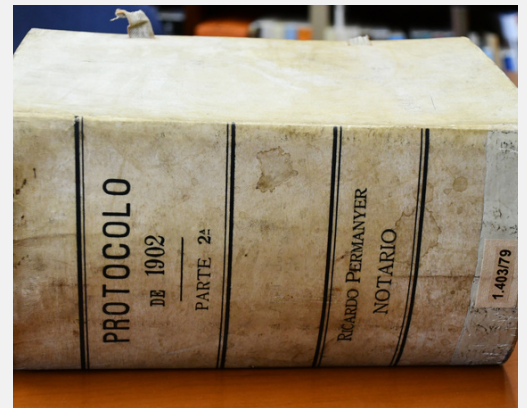
El poeta Jacint Verdaguer va atorgar aquest poder set dies abans de morir. La defunció es produí el 10 de juny. Aquest poder s'ha de posar en relació amb els seus darrers testaments per contextualitzar els darrers dies de la vida de Verdaguer.

Tal com indica el document es trobava allotjat a Vil·la Joana, a Vallvidera, part del municipi de Sarrià des de 1890. Allà es trobava des del 17 de maig, per la tuberculosi que patia. La finca era propietat de Ramon Miralles, alcalde de Sarrià i un dels marmessors del segon testament, atorgat pel poeta el mateix dia que el poder que es tracta aquest mes. El notari que autoritzà tant el poder com el segon testament fou Ricard Permanyer, el degà del llavors Col·legi Territorial de Barcelona.

En l'instrument que centrem l'atenció el poeta atorgava poders per tal que «puedan administrar, regir y gobernar ampliamente, y sin limitación de ninguna clase, sus bienes y derechos, sean de la clase que fueren, y en cualquier sitio o lugar donde se encontrasen, especialmente todo lo que se refiere a su biblioteca o librería, y a sus documentos, papeles, obras literarias, publicadas e inéditas y traducciones, y en general todo cuanto a ello haga referencia», a Josep Franquesa i Gomis, Francesc Matheu i Fornells, Ramon Miralles i Vilalta, Alfons Bonay i Carbó, Lluís Carles Viada i Lluç, Antoni Busquets i Punset, Manel Farguell i Magarola, facultant-los per poder actuar «juntos y a solas» per tal de «poder publicar obras, realizar compras y ventas y contratos con libreros, editores, corporaciones y entidades».

1902, juny, 3. Sarrià

El poeta Jacint Verdaguer va atorgar aquest poder set dies abans de morir a Vil·la Joana, a Vallvidera. El poder va ser autoritzat pel notari Ricard Permanyer, el degà del llavors Col·legi Territorial de Barcelona.

PER CONÈIXER MÉS

Cases i Loscos, Lluïsa,
*Inventari de l'Arxiu Històric
de Protocols de Barcelona.
VIII. Segle XIX - 1863-1900*
Barcelona: Fundació
Noguera, 2013

Exposició virtual
TESTAMENTS QUE FAN
HISTÒRIA
*Primer testament de
Jacint Verdaguer i Santaló*
[Link al Testament](#)

Martínez Ortega, Juan
Carlos; Infante González de
la Aleja, José Ramón;
Rodríguez Domínguez
Rafael,
*Els poders. Les actes
notarials.*
Colecció La oficina notarial,
1, 2ª edició, Hospitalet de
Llobregat: Wolters Kluwer,
2017

Pessarrodona Artigas,
Marta; Garolera Carbonell,
Narcís,
*Jacint Verdaguer. Una
biografia.*
Barcelona: Quaderns
Crema; Ajuntament de
Barcelona, 2016

EL DOCUMENT (2)

Tots els apoderats eren persones rellevants de l'àmbit cultural del moment, relacionats amb l'atorgant. Josep Franquesa i Gomis, poeta, crític literari i polític català; Francesc Matheu i Fornells, escriptor; Ramon Miralles i Vilalta, constructor, alcalde de Sarrià en diversos mandats i propietari de la Vil·la Joana, com s'ha dit; Alfons Bonay i Carbó, arqueòleg i amic de la infància de Verdaguer, ambdós originaris de Folgueroles; Lluís Carles Viada i Lluch, escriptor i lexicògraf català; Antoni Busquets i Punset, narrador, poeta, periodista, pedagog i dinamitzador cultural; Manel Farguell i de Magarola, polític i empresari tèxtil.

Alhora, aquests apoderats, foren nomenats marmessors del segon testament de Verdaguer. Però cap d'ells repetí aquesta condició en el tercer testament, que va atorgar el poeta set dies més tard, el 10 de juny, el definitiu.

Les tensions i pressions entre la família biològica del poeta i la família Durán Martínez, amb qui convisqueu Verdaguer els últims anys de la seva vida, expliquen els dos testaments en tan poc temps. Així, el 9 de juny, Jacint Verdaguer feu arribar al batlle de Barcelona Joan Amat una carta on expressava la seva voluntat de fer un nou testament. El batlle i una comitiva municipal es desplaçaren aquella mateixa nit cap a Vil·la Joana. El notari autoritzant del tercer i darrer testament fou Manuel Borràs i de Palau. En aquest cas, entre els marmessors hi trobem Ramon Turró, veterinari i metge municipal, que s'havia encarregat de pagar el lloguer del pis del Carrer Aragó on va viure Verdaguer amb la família Duran Martínez els últims anys.

LA TIPOLOGIA

El Document del Mes que hem presentat és un poder notarial que reflecteix la voluntat d'una persona física, en el cas que ens ocupa del poeta Jacint Verdaguer, en la seva decisió d'autoritzar i delegar en una altra, o altres, la potestat que actuï en el seu nom.

Aquest fou un poder especial, limitat a l'àmbit específic de la producció literària de Verdaguer, però amb atribucions generals sobre aquella.

El poder està basat en un document públic que autoritza un notari i que permet a una persona física o jurídica, denominada poderdant, a designar a una altra persona perquè oficiï com el seu representant per poder actuar en la seva representació en certs actes jurídics.

Aquest representant és un apoderat, que mitjançant l'exhibició d'una còpia autoritzada d'aquest poder, l'acredita a fer actes com si es tractés del poderdant.

Quan es tracta d'un poder de caràcter general, els efectes jurídics són amplis. Si l'atorgament és d'un poder especial, es limita a situacions en particular.

